

Retrospectiva: els Amics del Cant Gregorià

CRÀ'NICA SOCIAL. La passió pel cant gregorià va arribar a Manresa a finals de la dècada dels vint i, després de la Guerra Civil, va anar creixent progressivament. El Concili Vaticà II va introduir el català dels fidels en el culte religiós i va relegar a segon terme el cant gregorià articulat en llatí. Una tradició centenària atribueix al papa sant Gregori I, dit el Gran (Roma, 540-604), d'haver organitzat definitivament el tresor de melodies litúrgiques antigues confiades a l'Església romana. Durant el seu pontificat, Lleó XIII i Pius X van propiciar-ne l'ús, amb l'establiment de normes. L'Escola de Solesmes va ser capdavantera en l'estudi i ordinació del cant gregorià amb André Mocquereau. Així mateix, a l'Abadia de Montserrat, Gregori M. Suñol es va dedicar a estudiar-lo, va ampliar-ne els coneixements a Solesmes, amb Dom Mocquereau i J. Pothier, i va elaborar el mètode complet de cant gregorià, segons l'Escola de Solesmes. L'any 1952 va publicar-ne la novena edició.

L'any 1927, arran d'un acte religiós a l'església de la Cova de Manresa, es va començar a formar el nucli fundacional del que seria l'associació Amics del Cant Gregorià, encapçalat pels músics Joan Ferrer i Blai Padró. El 16 de juliol, la formació, ja constituïda però encara sense nom, va fer la seva primera actuació cantant les vespres a l'església del Carme. El mes d'octubre del mateix any, i ja amb el nom d'Amics del Cant Gregorià, van prendre part en les noces d'argent de l'Orfeó Manresà. Durant els anys següents, els Amics del Cant Gregorià, amb Miquel Blanch com a organista i director, es van consolidar com a grup coral especialitzat en cant litúrgic. Participaven en als oficis que se celebraven al Carme. Així mateix, l'entitat va adquirir un cert prestigi fora de la ciutat gràcies a les diades litúrgico-gregorianistes que van organitzar a Montserrat, el Miracle, Poblet, entre d'altres.

Foto: Fotògraf Francitorra / Arxiu Josep M. Ballonga

La guerra civil de 1936 va suposar un obligat parèntesi, durant el qual van cessar totes les activitats de l'entitat. Acabada la maltempada, el grup es va reorganitzar a l'entorn del nucli format per Valentí Torra, Agustí Coll i Pere Claret, i van reprendre les activitats.

Als anys seixanta, les disposicions del Concili Vaticà II van introduir el català per potenciar la participació dels fidels en el culte i va relegar a segon terme el cant gregorià, en tant que era en llatí. A la fotografia, els Amics del Cant Gregorià, en la festa de Santa Cecília de l'any 1953. Hom hi reconeix Valentí Torra, A. Serra, J. Miravittles, E. Noguera, Mn. Boqué, P. Claret, A. Coll, F. Torra, F. Comellas, J.M. Ballonga, J. Masuet, E. Roca, B. Sanmiquel, Ll. Pujol, A. Merly, i al fons, a l'esquerra, Ignasi Feu, entre altres.